

ประกาศกรมสุขภาพจิต

เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรมสุขภาพจิต กำหนด นั้น

กรมสุขภาพจิต ได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๓ ราย ดังรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้ โดยผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น จะต้องจัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่กรมสุขภาพจิตประกาศรายชื่อข้าราชการเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกจนถึงวันที่กองบริหารทรัพยากรบุคคล/กรมสุขภาพจิตประทับตรารับหนังสือและผลงานที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ ถ้าหากวันครบกำหนดส่งผลงานเป็นวันหยุดราชการให้นับวันที่เปิดทำการในวันถัดไปเป็นวันครบกำหนด สำหรับกรณีผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณใด ให้ส่งผลงานเข้ารับการประเมินล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ในปีงบประมาณนั้น หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่

ทั้งนี้ หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล การทักท้วงหากตรวจสอบแล้วมีหลักฐานว่า ข้อทักท้วงเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่สุจริตให้ดำเนินการสอบสวนผู้ทักท้วง เพื่อหาข้อเท็จจริงและดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายจุมภฏ พรมสีดา)

รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต

ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศกรมสุขภาพจิต ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๘
เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๘

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ ตำแหน่งเลขที่/สังกัด	ชื่อผลงานที่เสนอขอประเมิน/ สัดส่วนของผลงาน	ชื่อข้อเสนอแนวคิดที่เสนอ ขอประเมิน
๑.	นางสาวอุษกร เพ็ชรรักษ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๓๘๕๖ กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยใน กลุ่มภารกิจการพยาบาล สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นภาคใต้ กรมสุขภาพจิต	ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) ตำแหน่งเลขที่ ๓๘๕๖ กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยใน กลุ่มภารกิจการพยาบาล สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นภาคใต้ กรมสุขภาพจิต	การพยาบาลผู้ป่วยวัยรุ่นโรคซึมเศร้าที่มีพฤติกรรม ทำร้ายตนเองโดยใช้แนวคิดเสริมสร้าง พลังอำนาจ : กรณีศึกษา (สัดส่วนของผลงาน ร้อยละ ๑๐๐)	โครงการบำบัดความคิดบนพื้นฐานการเจริญสติ ในผู้ป่วยวัยรุ่นโรคซึมเศร้าที่มีพฤติกรรม ทำร้ายตนเอง ของสถาบันสุขภาพจิตเด็ก และวัยรุ่นภาคใต้
๒.	นางสาวพลอย เข้มเพชร ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๓๐๗๘ กลุ่มงานการเงินและบัญชี กลุ่มภารกิจอำนวยการ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรมสุขภาพจิต	ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี ชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๓๐๗๘ กลุ่มงานการเงินและบัญชี กลุ่มภารกิจอำนวยการ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรมสุขภาพจิต	คู่มือการปฏิบัติงานตรวจสอบก่อนส่งข้อมูล การเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลสิทธิหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ (ผู้ป่วยนอก) ผ่านระบบ Financial Data Hub (FDH) (สัดส่วนของผลงาน ร้อยละ ๑๐๐)	การวิเคราะห์รายรับค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยนอก ของสิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ แยกตามกองทุน
๓.	นางพรรณภัสสา กงมหา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๖๗๖ กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยใน กลุ่มภารกิจการพยาบาล โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต	ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) ตำแหน่งเลขที่ ๑๖๗๖ กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยใน กลุ่มภารกิจการพยาบาล โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต	การพยาบาลผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้ว (สัดส่วนของผลงาน ร้อยละ ๑๐๐)	การให้สุขภาพจิตศึกษาเพื่อการดูแลผู้ป่วย โรคอารมณ์สองขั้วโดยญาติมีส่วนร่วม

ส่วนที่ 3 แบบการเสนอผลงาน

(ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน ไม่เกิน 5 หน้ากระดาษ A 4)

ชื่อผู้สมัครเข้ารับการประเมินบุคคล นางพรรณภัสสา กงมหา

♦ ตำแหน่งที่ขอเข้ารับการประเมินบุคคล พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ
ด้าน (ถ้ามี) การพยาบาล ตำแหน่งเลขที่ 1676 กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยใน
กลุ่มภารกิจการพยาบาล หน่วยงาน โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์
กรมสุขภาพจิต

- 1) ชื่อผลงานเรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้ว
- 2) ระยะเวลาที่ดำเนินการ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2567 ถึง 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 รวมระยะเวลา 2 เดือน
- 3) ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ในการศึกษารายกรณีครั้งนี้ ได้นำความรู้ แนวคิด ทฤษฎี การบำบัดรักษาในการดูแลผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้ว สำหรับความชำนาญงานหรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ผู้ศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติงานโดยตรงในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเป็นระยะเวลา 7 ปี 11 เดือน ผ่านการอบรมเฉพาะทาง สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชผู้ใหญ่ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ศึกษาด้วยตนเองและอบรมทางด้านการพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตและโรคทางจิตเวชเพิ่มเติมภายในโรงพยาบาล ได้รับการสอนงานโดยพยาบาลผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการพยาบาลผู้ป่วยจิตเวช ทบทวนโรคตามเกณฑ์การวินิจฉัยของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder-DSM) ฉบับที่ 5 (DSM-5) ได้จัดให้มีการแยกโรคอารมณ์สองขั้วอยู่ในกลุ่มโรค Bipolar and Related Disorders and Depressive Disorder และมีการปรับเกณฑ์การวินิจฉัยโรคที่ชัดเจนมากขึ้น โดยแบ่งระยะของอารมณ์ที่ผิดปกติเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะ mania ระยะ hypomania ระยะซึมเศร้า อาการสำคัญ คือ มีอารมณ์ดีมากหรือมีอารมณ์เศร้ามากผิดปกติ อาการนั้นมากจนผู้ป่วยไม่สามารถควบคุมได้ รู้สึกเป็นทุกข์ ส่งผลกระทบต่อกิจวัตรประจำวัน และเกิดความบกพร่องในหน้าที่การงาน จึงนำความรู้ที่ได้มาทั้งหมดมาใช้ในการศึกษารายกรณีศึกษาในครั้งนี้

- 4) สรุปสาระสำคัญขั้นตอนการดำเนินการและเป้าหมายของงาน

สรุปสาระสำคัญ

โรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว หรือโรคไบโพลาร์ (Bipolar disorder) เป็นความผิดปกติทางอารมณ์อย่างหนึ่ง ซึ่งระยะของอารมณ์ที่ผิดปกติ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ (1) ระยะmania (manic episode) ช่วงอารมณ์สนุกสนานรื่นเริงผิดปกติอย่างน้อย 7 วัน หรือหงุดหงิดโกรธง่ายพุดมาก ความคิดแล่นเร็ว สูญเสียหน้าที่ด้านการทำงาน สังคม ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย (2) ระยะ hypomania (hypomania episode) เป็นช่วงที่สนุกสนานรื่นเริงผิดปกติอย่างน้อย 4 วัน มีกิจกรรมมากผิดปกติ ใช้เงินฟุ่มเฟือย (3) ระยะซึมเศร้า (major depressive episode) มีอารมณ์เศร้าแทบทั้งวัน เกือบทุกวันไม่ต่ำกว่า 2 สัปดาห์ (นันทวัช สิทธิรักษ์ และคณะ, 2558) ดังนั้น ผู้ป่วยที่เป็นโรคนี้อารมณ์แปรปรวนสองขั้วจะมีลักษณะอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมาระหว่างอารมณ์ซึมเศร้า (major depressive episode) สลับกับช่วงที่อารมณ์ดีมากกว่าปกติ (mania หรือhypomania) (มานิชหล่อ ตระกูลและปราโมทย์สุคนิษฐ์, 2558)

ผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่มารับบริการที่โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ พบมากเป็นอันดับที่ห้าของผู้มารับบริการทั้งหมดในโรงพยาบาล สาเหตุของอาการกำเริบและการป่วยซ้ำ ประกอบด้วยปัจจัยด้านผู้ป่วย ได้แก่ การรับประทานยาไม่สม่ำเสมอหรือไม่ต่อเนื่องเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามแผนการรักษาผู้ป่วยที่มีการรับรู้การเจ็บป่วยของตนเองระดับต่ำและผู้ป่วยที่มีทัศนคติทางลบในการรับประทานยาและการเจ็บป่วยโรคทางจิตเวช ปัจจัยด้านจิตสังคมพบได้หลากหลายสาเหตุ เช่น สภาพจิตใจ ความเครียด

หรือกระทั่งมีการใช้สุราหรือสารกระตุ้นอื่นร่วมด้วย ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคม ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว แรงกดดันจากสังคมขาดผู้ดูแลรวมถึงขาดแหล่งสนับสนุนทางสังคมที่สนับสนุนให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามแผนการ มีการศึกษาที่พบว่า การไม่ร่วมมือรับประทุษร้ายเป็นปัจจัยทำนายการกลับเป็นซ้ำของโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วส่งผลกระทบต่อการรักษา ซึ่งก่อให้เกิดอาการที่รุนแรงขึ้น มีอัตราการมารักษาในโรงพยาบาลเพิ่มขึ้น ปัจจุบันการรักษาโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วนั้นมีหลายวิธีจำแนกเป็น 3 กลุ่มคือ การรักษาด้วยยาการรักษาด้วยจิตบำบัดและการรักษาด้วยไฟฟ้า ซึ่งการรักษาด้วยยามีกลไกคือการปรับสารเคมีในสมองยาจะช่วยให้อารมณ์มั่นคงลดอาการก้าวร้าววุ่นวายป้องกันการทำร้ายตนเองและผู้อื่นและสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น ส่วนการบำบัดทางจิตสังคมก็มีประโยชน์มากสำหรับผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วช่วยให้ผู้ป่วยเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเองและการจัดการปัญหาต่างๆที่เข้ามาในชีวิตได้ดีขึ้น ดังนั้นการบำบัดรักษาผู้ป่วยกลุ่มนี้ควรใช้การรักษาด้วยยาควบคู่กับการบำบัดทางจิตสังคมเพื่อช่วยให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาอย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ (มานิช หล่อตระกูล และปราโมทย์ สุคนิษฐ์, 2558)

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจการพยาบาลผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่ป่วยซ้ำโดยนำโปรแกรมบำบัดแบบตั้งเป้าหมายชีวิตที่ผู้ศึกษาพัฒนาโปรแกรมนี้ขึ้นเพื่อดูแลส่งเสริมการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วโดยใช้แนวคิดของ Bauer and McBride (2003) เน้นให้ความรู้เกี่ยวกับอาการ อาการแสดง การจัดการกับตัวกระตุ้นที่ทำให้อาการกำเริบ รวมถึงช่วยให้ผู้ป่วยสามารถวิเคราะห์ปัญหาและวางแผนเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายชีวิตในการทำหน้าที่ของตนเองให้ดีขึ้น และยังช่วยให้ผู้ป่วยมีความรู้เกี่ยวกับโรค การรักษา การรับประทุษร้ายรักษาโรค การดูแลตนเองอย่างถูกวิธี รวมถึงการพัฒนาทักษะการจัดการกับตัวกระตุ้นที่เป็นสาเหตุของการกำเริบของโรค เพื่อป้องกันการป่วยซ้ำ

ขั้นตอนการดำเนินการ

1.ขั้นเตรียมการ

1) คัดเลือกผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วที่สนใจศึกษา

2) รวบรวมและศึกษาข้อมูลผู้ป่วยเกี่ยวกับอาการ ประวัติการเจ็บป่วยในอดีตและปัจจุบัน ประวัติพัฒนาการ ประวัติครอบครัว ซึ่งได้จากแฟ้มประวัติ จากการบันทึกทางการแพทย์ การสังเกต การสัมภาษณ์ การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ จากตัวผู้ป่วยและญาติ รวมทั้งปรึกษาแพทย์เจ้าของผู้ป่วยและทีมการพยาบาลของผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้ว

3) ทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้ว

4) ทบทวนมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนชนิดสองด้าน

2.ขั้นดำเนินการ

ในระยะดำเนินการของกรณีศึกษานี้ ได้รับการพยาบาลการพยาบาลผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วในระยะแรกเริ่ม และระยะก่อนวางแผนจำหน่าย

1) วางแผนปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้กระบวนการพยาบาล ให้ครอบคลุมทั้งด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์สังคม และจิตวิญญาณ โดยยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางให้การพยาบาลตามปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย

2) ลงมือปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้โปรแกรมการบำบัดที่วางแผนไว้

3) การวางแผนการช่วยเหลือระยะยาว

3.ขั้นสรุปผล

สรุปผลการบำบัดรักษาที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนชนิดสองด้าน ตามกระบวนการพยาบาล 5 ขั้นตอน ผู้ป่วยปลอดภัยและได้รับการช่วยเหลือทั้งระยะสั้นและระยะยาว อย่างต่อเนื่อง

10) การเผยแพร่(ถ้ามี)

- ☐ ผลงานแล้วเสร็จและเผยแพร่แล้ว ระบุแหล่งเผยแพร่
- ☒ ผลงานแล้วเสร็จแต่ยังไม่ได้เผยแพร่
- ☐ ผลงานยังไม่แล้วเสร็จ

11) การรับรองสัดส่วนของผลงาน ในส่วนที่ตนเองปฏิบัติและผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

ผู้สมัครเข้ารับการประเมินบุคคลมีส่วนร่วมในผลงานที่ขอรับการประเมิน และมีผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (รวมผู้ขอประเมินผลงานด้วย) ดังนี้

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน (ร้อยละ)	ลายมือชื่อ
นางพรรณภัสสา กงมหา	100	๙ พชภภัสสา

ผู้มีส่วนร่วมในผลงานขอรับรองว่าสัดส่วนผลงานข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ตามที่ได้ลงลายมือชื่อไว้ หากพิสูจน์ได้ว่าผู้มีส่วนร่วมนั้นได้ให้คำรับรองที่ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยมีเจตนาช่วยเหลือผู้ขอประเมินผลงานผู้นั้น ผู้ขอประเมินผลงานอาจถูกลงโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี

ส่วนที่ 4 แบบการเสนอข้อเสนอนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

(ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ไม่เกิน 3 หน้า กระดาษ A 4)

ชื่อผู้สมัครเข้ารับการประเมินบุคคล นางพรรณภัสสา กงมหา

- ♦ ตำแหน่งที่ขอเข้ารับการประเมินบุคคล พยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการ
ด้าน (ถ้ามี) การพยาบาล ตำแหน่งเลขที่ 1676 กลุ่มงานการพยาบาลผู้ป่วยใน
กลุ่มภารกิจการพยาบาล หน่วยงาน โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์
กรมสุขภาพจิต

- 1) ชื่อผลงานเรื่อง การให้สุขภาพจิตศึกษาเพื่อการดูแลผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วโดยญาติมีส่วนร่วม
- 2) หลักการและเหตุผล

ผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว ที่มารักษาในโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์ในระยะ Acute มีการรักษาด้วยยาเป็นหลัก และให้การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการบำบัดเมื่อผู้ป่วยควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองไม่ได้ ก็จะได้รับยาโดยการจำกัดพฤติกรรมในเบื้องต้นเป็นการผูกมัด จัดสิ่งแวดล้อมและฉีดยาตามแผนการรักษาของแพทย์ผู้ป่วยก็จะมีอาการสงบเพียงชั่วระยะหนึ่งเมื่อมีสิ่งที่มากระตุ้นอารมณ์ของผู้ป่วยก็จะทำให้ผู้ป่วยมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากขึ้นอีกด้วย ในระยะ Sub-acute เมื่อผู้ป่วยอาการทางจิตสงบและมีการเข้ากลุ่มตามสภาพปัญหาของผู้ป่วยผลการรักษาที่ผ่านมาผู้ป่วยจะมีการดีขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้นโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วเป็นโรคที่มีความซับซ้อนเรื้อรังและสามารถกลับมาเป็นซ้ำได้ตลอดช่วงชีวิตถึงแม้ว่าในปัจจุบันโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วจะได้รับการรักษาหลักด้วยยาที่มีการพัฒนายาที่ใช้อย่างต่อเนื่องแล้วก็ตามแต่จากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยยาแล้วยังคงมีอาการที่รุนแรงหลงเหลืออยู่และมีอัตราการกลับเป็นซ้ำสูงถึงร้อยละ 69 (Morgan, Michell Jablensky, 2005 อ้างถึงในกรณีการเล่าประเสริฐสุข, 2555) อีกทั้งมีผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วในชุมชนจำนวนมากที่อาการป่วยไม่สามารถหายเป็นปกติจากการรักษาด้วยยาเพียงอย่างเดียว สาเหตุอาจเกิดจากการที่ผู้ป่วยทนต่อยาที่รับประทานได้ไม่ดีและเคยเกิดอาการข้างเคียงของยา เป็นต้น ทำให้ผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาเพราะฉะนั้นการรักษาผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วเป็นการรักษาในระยะยาวจึงต้องเลือกยาที่มีประสิทธิภาพรวมถึงควรใช้การรักษาทางจิตสังคมควบคู่ไปด้วย (ธวัชชัย ลิขิตานาจและสรยุทธ วาสิกันานนท์ , 2549) ดังนั้นการรักษาทางจิตสังคมและการให้สุขภาพจิตศึกษาแก่ผู้ป่วยและผู้ดูแลจึงถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาอย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วเมื่อมีการเจ็บป่วยซ้ำบ่อยๆ จะส่งผลกระทบต่อตนเองต่อครอบครัว ต่อสังคมและระบบเศรษฐกิจโดยผลกระทบที่เกิดขึ้นมักสืบเนื่องมาจากอาการซึมเศร้าและอาการคลุ้มคลั่งของผู้ป่วยหากไม่ได้รับการแก้ไขในทางที่ถูกต้องก็จะส่งผลให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่แย่ลงได้ถึงแม้ว่าผู้ป่วยจะได้รับกาบำบัดรักษาจนอาการทุเลาขณะอยู่โรงพยาบาลแต่สุดท้ายผู้ป่วยต้องกลับไปอยู่กับครอบครัว ดังนั้นครอบครัวจึงมีความสำคัญต่อการดูแลผู้ป่วยมากหากขาดความรู้ความเข้าใจ หรือดูแลผู้ป่วยไม่ถูกต้อง ผู้ป่วยก็ย่อมมีโอกาสป่วยซ้ำได้สูง

ดังนั้นการให้สุขภาพจิตศึกษาแก่ผู้ป่วยและญาติเข้ามามีส่วนร่วมนั้น จึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับผู้ป่วยจิตเวชก่อนจำหน่ายออกจากโรงพยาบาลควรให้ผู้ป่วยและผู้ดูแลได้เข้าร่วมโครงการการให้สุขภาพจิตศึกษาเพื่อการดูแลผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่โดยญาติมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้ป่วยและผู้ดูแลมีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันส่งผลต่อการดูแลที่ต่อเนื่องและผู้ป่วยสามารถกลับไปใช้ชีวิตในครอบครัว สังคมได้ดีต่อไปไม่กลับมาพึ่งพาซ้ำแบบผู้ป่วยใน ในโรงพยาบาลภายใน 90 วัน หลังจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล

3) บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

การให้สุขภาพจิตศึกษาเพื่อการดูแลผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วโดยญาติมีส่วนร่วมจำเป็นต้องมีวางแผนการให้การพยาบาลโดยอาศัยรูปแบบกลุ่มให้สุขภาพจิตศึกษาแก่ผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วและครอบครัวของผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วที่มีอาการทางจิตทุเลาสามารถเรียนรู้ได้ การให้สุขภาพจิตศึกษา เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทางจิตเวชหรือการเจ็บป่วยทางจิตเป็นส่วนหนึ่งของการบำบัดทางจิตมีกระบวนการบำบัดอย่างต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยจิตเวช ผู้ดูแล ที่ต้องการการช่วยเหลือทางจิตใจ โดยให้ความรู้และเพิ่มทักษะในการเผชิญปัญหา ช่วยให้ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจในปัญหาของตนเองและนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาอย่างแท้จริง ขจัดความคิดความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง ร่วมกับการปรับประคับประคองจิตใจร่วมด้วย

ผู้ศึกษาใช้แบบวัดความรู้เรื่องโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วก่อนและหลังทำกิจกรรมเพื่อวัดความรู้ของผู้ป่วยและญาติ โดยดำเนินกิจกรรมวันจันทร์และวัน ศุกร์ จำนวน 2 ครั้ง และติดตามผลทางโทรศัพท์จำนวน 1 ครั้งหลังผู้ป่วยจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล 1 เดือน

แนวความคิด

แนวความคิดการให้สุขภาพจิตศึกษา

Kristalyn (2008) ให้ความหมายไว้ว่า สุขภาพจิตศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบำบัดทางจิตอย่างหนึ่งสำหรับโรคทางบุคลิกภาพ และเงื่อนไขอื่นๆทางสุขภาพจิตสุขภาพจิตศึกษา ช่วยให้ผู้ป่วยรับรู้ถึง ความรู้ทางด้านจิตวิทยา สาเหตุของโรคและเหตุผลว่าเหตุใดการร่วมมือในการรักษาจะช่วยลดอาการของพวกเขา

Anderson et al. (1980) ให้ความหมายไว้ว่า การให้สุขภาพจิตศึกษาเป็นรูปแบบการให้บริการ ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทางจิตเวช หรือการเจ็บป่วยทางจิตมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยจิตเวช ญาติผู้ดูแลที่ต้องการการช่วยเหลือทางจิตใจ โดยให้ความรู้ ความเข้าใจและเพิ่มทักษะในการเผชิญปัญหา ขจัดความคิดความเชื่อที่ไม่ถูกต้องร่วมกับการปรับประคับประคองจิตใจร่วมด้วย

อรรถพรณ ลือบุญธวัชชัย และพีรพนธ์ ลือบุญธวัชชัย (2553) ให้ความหมายไว้ว่าสุขภาพจิตศึกษาคือการให้ความรู้ด้านสุขภาพจิต ที่เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่องเป็นการบูรณาการ โดยการปฏิบัติการ ที่ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการกับปัญหาสุขภาพจิตของตนเองและตนเองในการส่งเสริมสุขภาพจิต และฟื้นฟูสมรรถภาพทางจิตในลักษณะการบอก การสอน การให้คำแนะนำ หรือ กิจกรรมอื่นๆ ที่เน้นการเพิ่มพูนความรู้ด้านสุขภาพจิต ในการดูแลตนเองการดูแลผู้ป่วยและครอบครัวแบบองค์รวม เพื่อช่วยให้บุคคลสามารถดูแลตนเอง จัดการกับโรคอาการที่เกิดจากการเจ็บป่วยทางจิตได้ดีขึ้น รวมถึงการดำรงชีวิตที่เป็นปกติสุข เป็นความพยายามที่จะทำให้บุคคลครอบครัว สามารถจัดการกับภาวะการเจ็บป่วยและสร้างเสริมสุขภาพจิตที่ดีได้

สรุปได้ว่า การให้สุขภาพจิตศึกษา เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคทางจิตเวชหรือการเจ็บป่วยทางจิตเป็นส่วนหนึ่งของการบำบัดทางจิตมีกระบวนการบำบัดอย่างต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยจิตเวช ญาติผู้ดูแลที่ต้องการการช่วยเหลือทางจิตใจ โดยให้ความรู้และเพิ่มทักษะในการเผชิญปัญหา ช่วยให้ผู้ป่วยมีความรู้ ความเข้าใจในปัญหาของตนเองและนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาอย่างแท้จริงด้วย ขจัดความคิดความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง ร่วมกับการปรับประคับประคองจิตใจร่วมด้วย

แนวความคิดทำกลุ่มบำบัด

แนวคิดของยาลอม (Yalom, 1995) มีปัจจัยในการบำบัด (therapeutic factors) ทั้งหมด 11 ปัจจัย ได้แก่ การตั้งความหวัง ความรู้สึกอันเป็นสากล การให้ข้อมูล การเสียสละ การแก้ไขประสบการณ์เดิมในครอบครัว การพัฒนาเทคนิคเพื่อการเข้าสังคม การเลียนแบบพฤติกรรม การเรียนรู้วิธีที่จะติดต่อและสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การฝึกกำลังในกลุ่ม การระบายอารมณ์ และ การเรียนรู้ความจริงอันเป็นสัจธรรม ทำให้สมาชิกได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจความเป็นจริงของชีวิตจากการฟังประสบการณ์ของสมาชิกในกลุ่ม

ข้อเสนอ

การให้สุขภาพจิตศึกษาเพื่อการดูแลผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วโดยญาติมีส่วนร่วม มีขั้นตอนในการดำเนินการ จำแนกเป็น 3 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- เตรียมความพร้อมของผู้ศึกษา โดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารงานวิจัย
- คัดเลือกกลุ่ม ประมาณ 6 – 8 คน ต่อ กลุ่ม นัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการทำกิจกรรม

2. ขั้นดำเนินการ

- ให้กลุ่มทำแบบวัดความรู้เรื่องโรคอารมณ์สองขั้ว
- ดำเนินการทำกิจกรรมกลุ่มสุขภาพจิตศึกษาตามแผนที่วางไว้

3. ขั้นประเมินผล

ภายหลังจากสิ้นสุดกิจกรรมให้ผู้ป่วยและผู้ดูแลทำแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับโรคและการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้ว (Post-test) ซึ่งสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องมีช่วงคะแนนอยู่ในระดับสูง สำหรับสมาชิกที่ได้ระดับคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ศึกษาจะมีการพูดคุยเสริมสร้างแรงจูงใจร่วมกันเป็นรายบุคคล และให้ความรู้แก่สมาชิกกลุ่มรายนั้นๆ จากนั้นจึงทำการประเมินซ้ำจนกว่าจะมีคะแนนผ่านเกณฑ์ และโทรติดตามซ้ำหลังบำบัด 1 เดือน

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น

ในกลุ่มผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ดีแต่มีปัญหาเรื่องการจัดการอารมณ์ของตนเองทำให้ผู้ป่วยปฏิเสธการเจ็บป่วยคิดว่าตนเองหายแล้ว ไม่จำเป็นต้องรับประทานยา บางรายใช้สารเสพติด ดื่มสุรากระตุ้นอาการให้กำเริบ ดังนั้นการให้สุขภาพจิตศึกษาแก่ผู้ป่วยกลุ่มนี้จึงมีความสำคัญ เพื่อให้ผู้ป่วยยอมรับการเจ็บป่วยและรับประทานยาต่อเนื่องตามแผนการรักษา นอกจากนี้ ขณะผู้ป่วยกลับไปอยู่ที่บ้าน ญาติจึงมีส่วนสำคัญในการดูแลผู้ป่วยต่อเนื่อง เพราะญาติบางคนคิดว่าผู้ป่วยไม่มีอาการทางจิต คิดว่าผู้ป่วยแกล้ง ทำให้ไม่เข้าใจกัน จึงควรให้ญาติผู้ดูแลมาเข้ากิจกรรมการให้สุขภาพจิตศึกษาด้วย และสามารถดูแลผู้ป่วยได้ถูกต้อง และป้องกันไม่ให้ผู้ป่วยอาการกำเริบซ้ำ

แนวทางแก้ไข

เนื่องจากผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้ว มีปัญหาด้านอารมณ์ ต้องใช้ความระมัดระวังในการสื่อสาร มีเทคนิคในการเข้าถึงผู้ป่วย พูดด้วยท่าที่สงบ เป็นมิตร และจริงใจ ใช้คำพูดที่สั้น กระชับ และง่ายต่อความเข้าใจ และผู้ป่วยต้องมีการสังเกตที่สามารถเข้าร่วมโครงการได้

4) ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับการพยาบาลที่เหมาะสมตามสภาพปัญหา
- ผู้ป่วยและครอบครัวมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรค การรักษาและแนวทางการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อป้องกันการกลับมารักษาซ้ำ
- เป็นแนวทางการพยาบาลผู้ป่วยและครอบครัวที่สามารถนำไปใช้กับผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วในรายอื่นๆ ที่มีปัญหาคล้ายคลึงกัน

5) ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคและการดูแลผู้ป่วยคะแนนทดสอบความรู้ผ่านเกณฑ์
- ผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคและการดูแลตนเองคะแนนทดสอบความรู้ผ่านเกณฑ์
- ผู้ป่วยโรคอารมณ์สองขั้วไม่กลับมารักษาซ้ำแบบผู้ป่วยใน ในโรงพยาบาลภายใน 90 วัน หลังจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล